

— Обвиненый! пресъче го предсѣдательтъ, увѣренъ ли си за туй което говоришь?

— Туй бѣше право на инквизиціята, отговори Жозе язвительно и послѣдова. Башата умрѣ отъ скѣрбъ презъ трагическаго на тѣзи отвратителна сѣдба. Чедата, които оплаквахъ майка си, които посмѣяхъ да възнегодувать за поруганіето на останкытъ ѝ, бѣхъ хвърлены въ тъмницата. Само сыротата са отърва, годеницата на Фернандо която останъ съ кърмилницата си за да оплаква роднинытъ си, които не щѣше вече да види.

— Какво станяхъ? попыта сѣдникытъ обзеть отъ راستящъ ужасъ и жалость.

— Какво ли станяхъ, превъсходителный? пытате що станяхъ въ рѣцѣтъ на Петра Арбуеза! Той ги предаде на огъня: двамата по стары брата Августинъ и Франческо, обвинены че не были искренны католицы и сестра имъ Бетатрика като тѣхна ужъ едномысленица бѣхъ изгорены на *ауто-да-фе* то. ⁽¹²⁶⁾ Августинъ, оплашенъ отъ мъжытъ, не за себе си, но за малката си сестра, когато приближи огъня, извика като искаше милость и като казваше че ще живѣе като добръ католикъ.

— «Той лъже! страхытъ го кара да са раскайва!» рече Петръ Арбуезъ.

— «Раскайвамъ са! раскайвамъ са,» слѣдоваше да вика бѣдната жртва.

— «Нека го прочее одушжѣтъ понапрѣдъ преди да го хвърлятъ на огъня,» рече инквизиторытъ. Тѣзи бѣше едничката милость която той искаше да имъ стори.

— «Ты не си мъжъ!» извика на Августина братъ му

(126) Въ ауто-да-фе то което са извърши въ Валедолидъ на Априля на 1539 год. въ присѣдствіето на принца донъ Карла и на принцессата Жуана.